

[Villemoes.]

tid — den udløber jo med Udgangen af denne Maaned.

Jeg kunde i og for sig nøjes med at henvise til mine Udtalelser her i Landstinget ved tidligere Behandlinger af de hidtil gældende Love om midlertidige Forbrugsafgifter m. v., og bl. a. kunde jeg henvise til mine Udtalelser her fra denne Plads i Fjor — de staar i Rigsdagstidenden Sp. 43—51 og 60—61 —, i Særdeleshed da jeg ikke har noget Ønske om at gaa i Enkelt-heder angaaende de forskellige Afgiftsbestemmelser, som Lovforslagets første 5 Af-snit indeholder. Men da det utvivlsomt er et af de Skattelovforslag, hvorom man gennem Aarene har haft mest Strid, vil jeg dog gerne benytte Lejligheden til at fremsætte nogle enkelte spredte Bemærkninger.

I Forslaget til Finanslov for Aaret fra 1. April 1943 til 31. Marts 1944 ser man af Oversigten, at Statens Driftsbudget er beregnet med en Merudgift paa 243 597 621 Kr., en Merudgift, som der mangler Dækning for. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at de Beregninger, som den højtærede Finansminister har foretaget med Henblik paa det Lovforslag, vi behandler i Dag, kun kan være i høj Grad kalkulatoriske; alene af den Grund, at man naturligvis ikke paa nærværende Tidspunkt — som det ogsaa staar i Bemærkningerne til Lovforslaget — under de usikre Produktions- og Tilførselsforhold kan vide, hvorvidt Beregningerne er forsvarlige eller ej, thi det afhænger i høj Grad af den Omsætning, der maatte blive. Nu angaar Lovforslaget de 5 sidste Maaneder af indeværende Finansaar og 7 Maaneder af det kommende — i øvrigt i Overensstemmelse med tidligere Love af lignende Art —, og det vil sige, at af de 200 Mill. Kr., som Loven skulde kunne give, efter at man har trukket Udgiften til Tøjrabatkortene fra, vil man, hvis Kalkulationerne nogenlunde holder Stik, for de 5 Maaneder i indeværende Finansaar kunne anslaa Indtægten i Medfør af Loven til 83 Mill. Kr. og Indtægten i de 7 første Maaneder af næste Finansaar til 117 Mill. Kr., hvilke 117 Mill. Kr. skulde kunne fradrages den lige omtalte Merudgift paa Finanslovsforslaget paa 243 Mill. Kr. Sammenlagt med Provenuet af den Lov, som vi under næste Punkt paa Dagsordenen kommer til at behandle, vil dette Beløb vistnok kunne dække Merudgiften i det kommende Finansaar, saa at dette kommer til at hvile i sig selv, hvis ikke store Ulykker indtræffer, hvad vi alle haaber kan undgaas.

Paa den anden Side er det en Kends-

gerning, at vi i de senere Aar har haft Overskud paa vore Statsregnskaber, idet Indtægterne har flydt mere rigeligt, end der har været regnet med. Ligesom Forsigtighed siges at være en Borgmesterdyd, kan det siges at være en Dyd for en Finansminister, at han kalkulerer forsigtigt. Jeg har før fra denne Plads haft Ordveksling med den højtærede Ministers Forgænger om dette Spørgsmaal, hvorved den foregaaende Finansminister, den nuværende højtærede Statsminister, indrømmede over for mig, at det rigtige selvfølgelig er, at hver Dag har nok i sin Plage, at hvert Finansaar skal hvile i sig selv. Det er en Kendsgerning, at vi under de herskende parlamentariske Former har haft det saadan, at vi har kunnet udskrive Skatterne — baade de direkte og de indirekte — Aar for Aar, efterhaanden som der har været Brug for dem. Nu har den tidligere Finansminister paa det Omraade haft Medvind, og den daværende Finansminister sagde til mig i Fjor, at han ikke havde Ønske om at slaa en Cirkel om de Aaringer, han var Finansminister i; han var af den samme Mening som jeg, at hvert Aar burde hvile i sig selv. Vi var allerede den Gang kommet op paa et Overskud paa 100 Mill. Kr., og det er ikke blevet mindre senere, lige saa vel som Statens Formue i den mellemliggende Tid ogsaa er steget. Det kan vi sikkert alle være glade ved, for der er næppe noget ansvarsbevidst Medlem af Rigsdagen, som ikke er klar over, at vi har sat os i overordentlig store Udgifter, vedblivende har store Udgifter og kan vente at faa flere; naar vi er med til at vedtage Udgiftslove, er det selvfølgelig, at vi ogsaa vil være med til at skaffe Dækning. Det er i første Række den højtærede Finansministers Sag at fremkomme med Lovforslag, som kan bringe Dækning til Stede, men det er alle ansvarsbevidste Medlemmer af Rigsdagen, altsaa os alle, som bestemmer, hvorvidt vi vil tillade, at Lovforslagene bliver vedtaget.

Der har jo været meget delte Meninger om et Lovforslag af denne Art. Før Danmarks Besættelse kunde man ikke faa mig eller mit Parti, Venstre, til at stemme for en saadan Lov. Før den Tid blev den vedtaget med samtlige radikale og socialdemokratiske Stemmer i dette Ting. Vi har i mange Aar været kendt med, at man giver et Lovforslag Titelen „midlertidig Lov“, men at Loven stadig bliver fornyet. Jeg siger ikke dette for at befri mig for mit Ansvar. Mit Parti har under den meget anspændte Situation, vi befinder os i, stemt for Lovforslag af nogenlunde